

РЕШЕНИЕ

№ 11518

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1590** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от заместник-кмета на Столична община (СО), чрез юрисконсулт А., срещу решение от 06.12.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 10020/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), 107 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-2549/06.10.2021 г., издадено от заместник-кмета на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на И. А. К., на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на въззивното решение поради противоречие с материалния и процесуалния закон. Оспорва се изводът на СРС за липса на компетентност на органа, издал НП. Аргументира се отсъствие на съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Излагат се съображения по съществуването на спора. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника по касация адвокатско възнаграждение.

Ответникът – И. А. К., чрез процесуалния си представител адв. Г., в представен по

делото писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор П., която дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 27.05.2021 г. в 08:24 часа, като водач на МПС л.а. „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС], И. А. К. е паркирал автомобила в [населено място], на [улица] върху пътна маркировка М14. Св. Р. П. констатирал спрелия върху пътната маркировка автомобил и в отсъствието на водача съставил фиш серия СО № 9013509/27.05.2021 г. по реда на чл. 186 във вр. с чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП, а на водача е била наложена глоба в размер на 20 лв. за извършено нарушение на чл. 6, ал. 1 ЗДвП.

От страна на И. А. К. е било депозирано писмено възражение с вх. № Ж-501/09.08.2021 г. по описа на ЦГМ ЕАД, срещу издадения фиш. В тази връзка и на основание чл. 186, ал. 2 ЗДвП, на 13.09.2021 г. е бил съставен АУАН, серия А, № 000346.

Въз основа на АУАН, при идентично възприета фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението, от заместник-кмета на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“, е издадено оспореното НП, с което на И. А. К., на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП, е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

За да отмени НП, въззивният съд е приел, че НП е издадено от некомпетентен орган, въз основа на подзаконови нормативни разпоредби, които са били прогласени за нищожни, поради което и съставеният АУАН, и издаденото НП не пораждат правни последици.

Решението е неправилно.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка са направени незаконосъобразни изводи относно компетентността на актосъставителя и на административнонаказващия орган.

Видно от заповед № СОА21-РД95-62/11.03.2021 г. на кмета на СО, ЦГМ ЕАД е служба за контрол по смисъла на чл. 167, ал. 2 ЗДвП. Служителите, заемащи длъжност „инспектор, контрол на паркирането“ и „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“ от тази служба, са оправомощени да съставят актове за установяване на административни нарушения съгласно чл. 189, ал. 1 ЗДвП и за налагане на глоби с фиш съгласно чл. 186, ал. 1 и ал. 3 ЗДвП. Със заповед № РД-09-69/01.06.2021 г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД е определен списък

на лицата, заемащи посочените по-горе длъжности, които да налагат глоби с фиш и да съставят АУАН при установяване на нарушение по ЗДвП и НОДТСО, като под № 20 в него фигурира актосъставителят Р. Б. П. – „инспектор контрол паркиране“. По делото е представено и допълнително споразумение № РД-12-2П-46/01.02.2021 г. към основния трудов договор, видно от което Р. Б. П. заема длъжността „инспектор контрол паркиране“, звено „Контрол паркиране“, сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ в отдел „Принудително преместване и специализирани паркинги“ в дирекция „Паркиране и мобилност“ в ЦГМ ЕАД, както и длъжностна характеристика на длъжността „инспектор контрол паркиране“, подписана от Р. Б. П. на 01.02.2021 г., видно от която служителят има право да налага глоба с фиш и да съставя АУАН на водачите/собствениците на неправилно паркираните ППС, установени на мястото на нарушението или на специализирания паркинг.

В тази връзка, неправилен е изводът на СРС за липса на материална компетентност на органите на ЦГМ ЕАД да съставят фишове, респективно да съставят АУАН. Доколкото се касае за нарушение именно на ЗДвП, свързано с неправилно паркиране, то компетентността на инспектора при ЦГМ ЕАД, съставил фиша, впоследствие и АУАН, произлиза от заеманата длъжност „инспектор контрол паркиране“ и изричното упълномощаване с приложените по делото Заповед № СОА19-РД95-62/11.03.2021 г. на кмета на Столична община и Заповед № РД-09-69/01.06.2021 г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД.

Компетентността на наказващия орган следва по силата на правомощията, делегирани с приложената по делото заповед № СОА20-РД09-3069/13.12.2022 г. на кмета на Столична община, с която последният възлага на заместник-кмета на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“ Д. Б. да изпълнява функциите на административнонаказващ орган за установяване на нарушения по ЗДвП и да издава НП, каквото е изискването на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА.

Предвид изложеното, неправилен е изводът на СРС за липсата на компетентност предвид обявяването за нищожни на разпоредбите на чл. 133 и чл. 140 НОДТСО, тъй като в настоящия случай фишът е издаден за констатирано нарушение на ЗДвП по реда на чл. 186, ал. 3 ЗДвП, а не на НОДТСО. След подадено възражение, в срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН надлежно е съставен и АУАН, и е издадено НП. С оглед на това, като е отменил НП на това основание, СРС е постановил неправилно съдебно решение, което следва да бъде отменено.

С оглед забраната за нови фактически установявания, касационната инстанция не може да се произнесе с решение по съществуващото на спора, защото това би довело до ограничаване правото на защита на посочения за нарушител и би го лишило от една съдебна инстанция, което е недопустимо. Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд за произнасяне по съществуващото на спора.

По претенциите на страните за разноси, в т.ч. и за настоящата инстанция, съгласно чл. 226, ал. 3 АПК, следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 06.12.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 10020/2023 г., по

описа на Софийски районен съд, 107 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: